

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strelnătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Corespondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 20.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr pentru fie-care publicare.

Sibiu, 21 Septembrie.

Eram noi românii din Ardél de credință, că după sdrobirea erei feudale și după risipirea norilor întunecoși vom ajunge țile mai bune și ne vom pute afirmă cu mai multă tărie decât atunci, când nu puteam cugetă la trecutul și viitorul nostru, decât în tăcere și în durere. Credința acésta a noastră a fost dată de gol de evlimentul ce s'au succedat după sdrobirea absolutismului austriac.

Venind unguirii la putere, au uitat tôte suferințele, de care au fost partași și au început cu un nou sistem de persecuțiune asupra noastră. Pre de o parte au decretat egalitatea cetățenilor și a limbilor lor, ca pe altă parte prin ordonanțe ministeriale să facă legea din 1868 despre naționalități ilusorie. Pre de o parte au dat fie-cărei confesiuni dreptul de a-și susține școlile și a întemeia tôte după trebuința, ca mai târziu prin legea deosebită de înștiințarea din mâna lor și se o pună în mâinile organelor statului, cari cu deosebire cu noi românii nu putem țice, că sunt destul de cu prevenire și cu dreptate.

Puțina autonomie ce o au avut comunele la 1871, o au luat din mâinile comunelor și o au transpus în mâinile pretorilor ca ei să facă și se derégă tôte după bun placul lor.

Și când au vădut, că cu aceste mesuri tot nu merge din de ajuns, tot nu se pot împedeca în curșul nostru de desvoltare financiară, societatea magiară a înființat anume reuniunea de magiarizare a Ardélului și în lucrarea ei acésta neștinută de nimene și protegiată de cei de sus și de tot poporul magiar au înăsprit și mai mult relațiunile între popoarele conlocuitoare.

Sasii din Ardél sătui de luptă s'au obosit și încercat în adunarea lor de astă primăvară cu un program mai moderat.

Cred și ei cum am cređut și noi până la un timp și cum credem și acum, că cu binele o vor scoțe la cale.

Din semnele de până acum și din rezultatele, ce vedem, că le dobândiră, încă nu putem face concludiuni, nu scim adevărul, că pe când li s'a pus în vedere împlinirea dorințelor lor și de aceea trebuia se fim cu tótă rezervă în ce i privește pe ei până ce vom vedea desvoltarea lucrului.

Cu totul tot de altă natură sunt a le noastre dureri.

Numărul românilor din Ardél întrece pre cel al tuturor celorlalte popoare la oaltă luată.

Acest număr respectabil de cetățeni de omenie, acest număr de ómeni, cari trăesc în masse compacte, cari dau dări în bani și sânge la susținerea statului, este atât de considerabil, încât noue celor ce ne zace la inimă binele poporului nostru nu mai putem sta cu mâinile în sin și se ne uităm cum i ómenii nostri lumea în cap, cum părăsesc vétra strămoșescă ca să-și caute arirea o viață mai în tihnă. Întărirea elementului român va trebui să fie deci una din îngrijirile noastre.

Pentru acésta lucrare a noastră nu ne rămân decât două căli deschise, una este instrucțiunea de jos până sus și dirigerea ei de așa ca elementul român să fie înzestrat cu tôte acele cunoștințe, cari să-l facă capace de a trăi între celelalte naționalități din țeră, alta de bunăstarea țeranului român prin muncă și cruțare.

Aceste căli deschise le vom bate des, pe aceste vom înaintă și de și și nu vom înceta de a arăta poporului nostru, că numai prin cultură și prin avuție se pôte impune ađi în Ardél și că deslegarea părții politice a cestiunii române din Ardél este legată de aceste două condițiuni. Ađi poporul nostru este ca și depozitat de exerciarea drepturilor politice prin legea electorală cea excepțională pentru Ardél.

El trebuie să se uite cum toți veneticii sunt alegători și și fac mendrele, până când el, mosténul nu e întreat, tôte se fac de el și fără concursul lui.

Dacă românii ar fi îmbrățoșat de timpuriu negoțul și meseriile, dacă nu ar fi împărțit în părțile mici bunul lor între 5—6 copii pôte că legea acésta nefastă, nu ar fi avut urmări atât de grozave asupra noastră, pôte că încercarea prin măsuri excepționale de a ne desbrăca de drepturile politice nu ar fi succes, atât de bine, cum le a succes atunci, când și noi am protegiat prin rea economie și prin rea împărțire planurile lor distrugătoare. E târziu ceva, dar tot nu e prea târziu desțepirea noastră. Îndreptarea vină ea ori când, pôte salvă relele din trecut.

Și la noi e neapărat de lipsă ca poporul să vie odată la convingere, că cu dărăburirea moșiei în mai multe părți eređii slăbesc și se pregătesc pe nesimțite un felu de proletariat, de care Dđeu se ne ferescă și pre noi, dar să ferescă chiar și statul, care are nenorocirea de a nu se împedeca înființarea de atari clase de ómeni.

Dei pe amvon ca și de pe catedra școlii trebuie îmbărbătat poporul la muncă și la cruțare, trebuie ferit de vițile, cari s'au incubat în sinul lui și la care mult au contribuit străinii ca să se in-

cuibe, ér școlă română trebuie întărită pe întreaga linie.

Organele noastre concređute cu inspecțiunea instrucțiunii acum ca nici odată trebuie să fie inspirate de dușul sânt și să nu lase nici o ocaziune binevenită pentru de a dá poporului ocaziune ca să se ridice din întunec.

Pregătit în direcțiunea acésta, oțelit în puterile lui, și vom face capabili de a înfrunța cu tărie tôte atentatele, ce se fac la naționalitatea lui, la limba lui și la moravurile lui, poporul va dá de rușine pe toți cei ce cred, că se va pute desnaționalisá un popor care a trăit aici de vécuri și ține atât de mult la limba lui.

Este anevioasă și grea lucrarea acésta a noastră, dar fie ea de țeci de ori atăa de grea, în fața situațiunii, în care ne găsim, trebuie să ne supunem cu resigăniune.

Luptăm o luptă dréptă și cu arme legali și în lupta acésta a noastră toți românii de bine sunt dator să se asocieze cu noi și să se ne dea spriginul cuvenit.

Sibiu, 21 Septembrie.

După formidabila catastrofă dela Sedan, ecuilibrul Europei s'a sdruccinat până în temelie, și timp de 20 de ani Europa a trăit tot cu frica în óse.

Francia era sdrobită și umilită inaintea armelor Germaniei, acésta unificată devine imperiu și se înarmază din crescut până în picioare în fer spre a pute esclamá după 18 ani de sfortare: „Noi germanii de nime nu ne temem, numai de Dumneđeu”.

În nesiguranța cea mare produsă prin sdruccinarea ecuilibrului europen tôte statele au urmat esemplului dat de Germania, și cu chipul acesta s'a format o Europă militară, fie-care stat emula cu celalalt în urcarea forțelor armatei, în perfecțiunea mijlocelor de eventuală apărare, și de un eventual atac silit.

Nesiguranța acésta a ținut 20 de ani, întrecerea în manie, și ecuilibrul statelor devenit de neștinută în cauză, și ecuilibrul statelor în finanțe se părea că va trebui să fie și el sdruccinat, deóre-ce cetățenii începeau a se incovoia sub greutatea sarcinelor publice.

Din acésta nesiguranță a mântuit Europa bărbatul de fer, nemuritoriul Bismarck, care în veci va rămâni una dintre cele mai mari figuri între bărbaii cei mari politici ai secului nostru.

Încă la anul 1879, va se țica cu ani 11 mai nainte, cancelariul de fer al Germaniei a inițiat alianța cu monarhia noastră, și pas de pas o a per-

FOIȚA.

După resbel.

(Traducere după Jack Morand.)

Luna se scoboră încet și sórele inainte de a apune aruncă câte-va rađe de un roșu ardătoriu. Natura întregă părea adormită în liniscea binefăcătoare a unei seri de vară. Un tinér și o tinără mergeau în tăcere unul lângă altul. Tinérul era îmbrăcat într'un elegant costum militar, talia lui măréta, se arăta sub costumul său mai frumósă, de fruntea lui inteligentă și lată era atunci încrețită, de o gândire grozavă, marii sei ochi, de un albastru pătrundătoriu, străluciau privind pe tinera fată. Értă-me dragă Iónă, îi țice el cu o voce blândă, dar de nu ar fi trebuit să plec așa departe, și pôte pentru totdeauna, nici odată n'ași fi îndrăsnit, să și spun că te iubesc. Voi duce cu mine datoria, imaginea ta, cum mi va dá cuberul a-mi face datoria; vreau să fie demn de tine și tu să fi mândră de mine, adevărul de nu me voi mai întorce, nădășduesc că mi vei păstră o amintire cât de slabă în inima ta. Vei reveni Fernand, sunt sigură, și atunci vor fi țilele mai frumóse pentru noi. — Esti tot atât de bună cât esti de frumósă, și sunt fericit, ar trebui să fiu cel puțin; dar fără voia mea sufer, gândindu-me, că trebuie să te părăsesc, și alții mai fericiți ca mine vor fi lângă

tine. La acésta cugetare grozavă deveni slab și tremur. Se vedea că spune adevărul, cuvintele i se opriau în gât, și fără voia lui espresiunea figurei îi devenia severă și îngrijată.

Este réu Fernand ceea ce faci, te îndoiesci de cuvântul meu, te am lăsat să-mi spui, că me iubesci, eu însu-mi și-am vorbit — de viitorul nostru, ai făgăduia mea, te voi aștepta și-ți jur că gândul meu va fi vecinic la tine, și nu voi ascultă pe nimeni, vorbindu-mi de dragoste.

— Nu me judeca réu, numai adorațiunea ce am pentru tine me face să devin nebun.

Și luând mâna Iónai într'ale sale puse pe dânsa un lung și cel dintăiu sărut. Ea scóse un lăntșor de aur ce purta la gât și îl dete, dicându-i cu un glas tremurătoriu: Nu voi înceta de a te iubi decât, când îmi vei înapoia acest lanț, păstréză-l, îți va fi de noroc și nu te îndoi nici odată de mine. Fernand luă micul lanț fericit ca un copil, ochii plini de lacrimi de bucurie, nimeni vedându-l n'ar fi cređut, că este un soldat curagios la luptă și cel mai îndrăsnit dintre toți.

Cele din urmă rađe ale sórelui dispăruseră și nóptea învăluia deja cu umbrele sale alea de arbori. Trebuie să intru țice tinera fată după o tăcere, în care timp aveau același gând: nóptea a venit, și mama e de sigur îngrijată. Trei țile în urmă Fernand pleca la Tonchin. Ióna deveni tristă, nimic

nu o putea înveseli, înzadar tinérul Gaston se forța a-i figura și ai aduce un zimbet, pe buzele ei. Gaston era un tinér, care pusesse ochi réi pe averea Iónai de mult încă, și plecarea lui Fernand, pe care îl scia de rivalul său i-ă făcut multă bucurie. El își pusesse tótă nășdea în lipsa lui Fernand, cređând, că tinera fată îl va uita, Ióna însă nu se gância de cât la întórcerea iubitelui ei logodnic. Multă vreme trecu și noutăți din partea locotenentului nu veniau, în tôte țilele Ióna cetia cu îngrijire jurnalele, căutând numele lui Fernand, sau luptele la care el luase parte. În fine află într'o țic, că a fost numit căpitan pe câmpul de luptă, după ce a dat doveđi de mare bravură. Atunci Ióna dușese aceea bucurie nespūsă, aceea mândrie ce simte cine-va, aflând de gloria ființei iubite și pentru întâia dată fú fericită dela plecarea lui Fernand. Dar resbelul nu se isprăvia, rënduri, rënduri de armată se trimeteau mereu. Gaston își urma curtea ce o făcea fetei, punând și tôte puterile pentru a goní pe venia dela Fernand și cu o privire îngrijată, inima bătându-i de emoțiune, Ióna căuta la noutățile resbelului numele celor morți. Ar fi voit să cetă dintr'o aruncătură de ochi nefasta listă, dar voia privirea i se umplea de lacrimi și nu se șmeze lista mai departe.

Ea trăia în acésta îndoială grozavă și dintr'o diminéță i se aduce un pachet.

fecționat, pas de pas o a făcut accesibilă pentru toate popoarele din monarchia noastră, pas de pas o a estins și asupra vecinului regat Italia, și această alianță acuma, după-ce inițiatorul și măestrul ei nu mai ține în mână frânele puternicei Germanii, această alianță acuma a ajuns a-și revêrsa în totă splendoră rațele sale binefăcătoare asupra popoarelor, delăturând temerile escatote în urma războiului dela 1870, rēstaurând din nou ecuilibrul european pre alte base, și asigurând pacea în a cărei durabilitate lumina de 20 de ani nu a mai avut încredere.

Ca corónă a acestei mărețe opere în diplomația europeană se consideră tocmai acuma visita, pre care o face junele împărat al Germaniei împăratului și regelui nostru în capitala Cislaitaniei, în Viena.

Referințele între aceste două state sunt atât de intime, raportul între ambii suverani atât de pretinsec, încrederea care a străbătut în sinul popoarelor atât de mare, încât de 20 de ani pacea europeană nu s'a considerat mai asigurată ca și acuma.

Raporturi de frățietate sau stabilit între armatele acestor 2 state, și este știut, că statul nostru întocmai ca și Germania cu armata impune, pe ea se basază încrederea reciprocă în ambele părți. Acesteia s'a dat viață expresiune cu deosebire și la întrevăderea mai recentă dela manevrele germane.

Intimitatea raportului între ambii monarhi o a caracterizat mai potrivit junele împărat al Germaniei, numindu-o intimitate între părinte și fiu. Și mai intim, mai natural raport ca între părinte și fiu noi nu ne putem închipui.

În asemenea colori ni se prezentă noua situațiune acuma, și sub acest raport salutăm noi pe imperatul Germaniei ca oșpele monarchului nostru.

Dinastia a îmbrăcat haine de sărbătoare spre a primi cu demnitate pe capul dinastiei de Hohenzollern, capitala Cislaitaniei asemenea a îmbrăcat haine festive, a făcut ovațiuni capului statului, cu care stăm în raport de pretenie.

La bucuria dinastiei se asociază și popoarele credincioase, și salută cu devotament pe monarchul, care în manifestațiunile sale de până acuma s'a adevărit, că e apărătorul păcii, pre care toți o dorim în interesul prosperărei țerei.

Ne asociem și noi cu manifestațiuni de simpatie pentru junele împărat german, carele e oșpele împăratului și regelui nostru.

Revista politică.

Spartura din partidul independent devine tot mai acută. Bătrânul Irányi s'a încercat să înduplece pe membrii partidului la unitate și să lupte ca și până acum sub un stindard pentru- ca să pótă mai ușor delătura pedecile, ce li se pun și să ajungă scopul pentru-căre luptă.

Încercarea lui Irányi a rămas însă zadarnică. Acesta ne o adevăresc și scirile mai prospete, ce sosesc din Budapesta. În adunarea clubului independent s'a făcut propunerea ca să se respingă invinuirile, ce s'au adus asupra clubului și să se enunțe, că partidul stă pe basa programului dela 1848 și nici decum nu e condus de principiile dela 1849.

Acesta a fost ușor să o facă acum fracțiunea Polonyi-Eötvös, după-ce și ex-gubernatorul Kossuth dela Turin a declarat mai în zilele trecute, că din partea lui Polonyi nu i-s'a făcut nici o propunere ca să se formeze un partid, care ar reprezentă ideile dela 1849, ér acum declară în o epistolă depu-

Picioarele îi tremurau, inima-i bătea, când recunosc sub-scrierea lui Fernand.

— N'a murit, ți se dēnsa fericită. Și, tremurând de emoțiune, merse să se închidă în odaia ei, nerăbdătoare de a fi singură pentru a ceti scrisoarea ce primise. Plicul nu era timbrat. Se găsia el ôre lângă dēnsa? Atunci pentru ce-i scrie și nu vine el? O grozavă incuetudine îi stinse inima. — A murit pôte?... Și neindrăsnind să deschidă scrisoarea, desfăcă pachetelul. Atunci dete un țipet. Lanțul ei de aur era acolo!.... O mare desperare o cuprinse, pieptul i se stinse, lacrimile o înecau, creșu, că viața e perdată și totul dispără împrejurul ei, strigă tare, spăriată auzindu și — numai singură glasul — Fernand a murit!.... Apoi cu o mână tremurândă deschise scrisoarea. Ea avea data din aceea dimineță chiar, și cuprinde aceste rânduri: „Domnișóra!”

„Sunt silit a ți inapoiă lanțul, numai nădășduesc a te vedé, sunt desperat de a renunța la dta.

„Te rog nu me blăstema, értă și uită pe ne-norocitul,

Fernand.”

Să fie cu puțință? După atâtea făgădueli, Fernand a uitat-o, ea care-l iubia atât. Și sfărîmată de durere se înecă în lacrimi, creșend, că va muri. Mândria de femeie, părăsită desteptându se de îndovêrși durerea, emoțiunea însă fusese prea înălțată. După optea următoare biata copilă avu un atac de nervi. Șese săptămâni fû între viață și moarte. În ziua al ei cuvânt, făcându-se mai

tatului Hermann Otto, că încercările ce le face Ugron sunt lucruri herostratice.

Ugron și 13 aderenți ai sei însă nu voesc să știe nimic de încercările de pace. Deputatului Vályi, carele a fost încredințat de clubul fracțiunii Eötvös-Polonyi ca să aducă la cunoștință ugronistilor conclusele luate și să i invite a reintră érași în grupul de până acum, i-s'a respuns din partea acestora, că ei țin cu tărie la vederile lui Ugron și vor reintră în club numai, dacă li se va garantă, că actualele stări de lucruri, cari domnesc în partid, nu se vor mai continuă.

Evenimentul cel mai însemnat îl formeză sosirea împăratului german în capitala monarchiei noastre. Primirea, de care s'a bucurat suveranul german în Viena, este o dovadă puternică de simpatii, ce le au popoarele monarchiei față de aliatul puternic al ei.

Presă germană din Viena, presa magiară din Budapesta și preste tot presa Germaniei se ocupă de această călătorie, și în special presa vienesă prin articoli sărbătorești preamăresce pre cel ce a sosit în numele păcii europene.

Căci cine putea vorbi de pace, când tinêrul și vigurosul principe de corónă german luase frânele imperiului în mână. Toți presupuneau, că demnul urmaș al moșului seu, va căută să lărgescă granițele imperiului și să conducă poporul german din glorie în glorie. Cine putea crede la început, că acest tinêr viguros, crescut mai mult sub influința lui Bismarck, care considera Bulgaria de o Hecuba pentru Germania și nesocotia interesele monarchiei noastre în Orient, acel tinêr se dea odată cu piciorul în podină și să se desfacă de cel mai puternic bărbat și de cel mai mare diplomat, pentru-ca apoi să închee el mai strêns legăturile de pace, după-cum cugetă, că e mai bine, atât în interesul Germaniei, cât și în interesul celorlalți aliați.

Și legăturile, ce le susține în special cu monarchia noastră, așa se vede, că s'au întărit și încă sau întărit puternic. Acesta o adevăreză întelnirea monarchilor în Silesia, după nefericita întelnire dela Narva, căci la manevrele armatei germane din Silesia a exprimat împăratul german cuvintele, cari vor fi un act istoric: Împăratul Francisc Iosif, scumpul meu aliat, mi este ca și un tată.

Și acum fiul vine să îmbrățișeze pe tatăl seu, vine să închee și mai puternic legăturile intime și să asigure pacea pentru fericirea popoarelor statelor, în fruntea cărora stau și le conduc. De aceea presa îi și aduce omagiile meritate.

Se pare, că premierul italian caută să se apropie mai mult de Francia decât cum a trăit până acum cu acest stat. Acesta se vede mai cu sēmă din unele espuneri, ce le-a exprimat cătră un redactor al diarului „Figaro”. El a dis, că relațiunile între aceste două state să nu mai rămână încordate, ci trebuesc îmbunătățite. Italia trebe să trăsescă cu Francia în bune relațiuni. Causa principală pentru-care Italia n'a putut sprigini până acum pe Francia, e a se atribui în prima linie împregiurării, că Francia a căutat numai inarmarea și dela ea depinde ca Europa să se desarmeze. Inarmările continue ale Europei o va aduce în fine la sapă de lemn, ér America se va ridică și o va face robă.

Aplicarea aperseptiunii în practică.

Sôrtea ne-a osîndit să luptăm cu multe neajunse materiale. Să recunoscem înșine, că suntem un popor

bine, fû întrebarea de nu s'a primit sciri despre Fernand.

Nimeni însă nu-l văduse. Gaston spunea, că aușit vorbindu-se despre căsătoria lui Fernand cu o fată forte avută, credea el, că pentru această Ióna nu se va mai gândi la dēnsul. O grozavă melancolie o cuprinse, privirea i se întuneca față, începù să i pālêscă în fine într'o ți înșciință pe mamă-sa, că voesc să se retragă într'o mănăstire, viața îi reamintea prea mult durerea ei, creșend mórtea aproape, când vedea tinere părechii trecend pe lângă dēnsa.

Cu toate rugămintele mamei ei, voi chiar să-i începă noviciatul, dar era încă așa de slabă pentru a pótă îndura aceea viață încât consimți la cererea mamei sale de întârșia cu 6 luni întrarea în mănăstire. În fine plecară la Nizza, în frumoasă țéră unde érna nu se cunoșc, creșend, că acolo va începe a iubi viața cunoșcend natura în totă frumoseța și splendoră, ei, dar ea fû rece.

Totul împregiurii îi păru trist, nu se gândi decât la iubirea ei tradată, la viața ei perdată. Într'o dimineță, în salonul hotelului ea resfoia cartea, unde erau numele tuturor călătorilor, numai decât îngălbini și scose un mic țipet, când ceti numele căpitanului Fernand de M....

Luând informațiuni mai de aproape, află, că a sosit de câteva zile și trăscesc forte retras. Trebe să-l ved, să-i vorbesc, să știu adevêrul, și dize Ióna și rugă pe un servitor de a o înșciință, când

serman, și că ne lipsesce prima condiție pentru grabnica săvêrșire a muncii de eliberare culturală. Urměză deci, ca o lege naturală, să nu ne amăgim cu visări deșerte, ci de cu vreme să îmbrățișăm mijlocele, cari ne pot asigură scopul: întărirea pentru vecie a nēmului nostru. Înțelegem continuitatea sãmēntiei nōstre în urma boldului ce înșasi natura l'a sădit în lăuntru nostru. Și această în spiritul vederilor pedagogice, împărțite de celebrul scriitor englez H. Spenser

Vor fi ômeni, cu inclinări pesimiste, cari pôte ar stă se dîcă, că ilusorice sunt ostenele aduse în scopul amintit, dacă suntem puțin ajutorati în cele materiale. Acesta n'ar însemnă altceva, decât a lăsă ogorul întelenit pentru toate vremile.

Nu vom uită însă, că nu totdeauna zace puterea în materie. Ér poporul nostru în schimbul materiei, i a dăruiit Dumnezeu o neprețuită comoră spirituală, un isvor nesecat de bogăție sufletescă, cea mai prețioasă a noastră mostenire pământescă.

Și de însemnat e, că tot omul, din pruncie chiar, se simte strîns unit, de aproape legat de aceștea bunuri sufletesci, ce i le transpun străbunii, ca productul unor frământări seculare, ca fructele unei munci îndelungate și ostenicioase. A introduce elevul în duhul acestor bunuri sufletesci, e prima pagină a pedagogiei. Cu alte cuvinte: a-și însuși aceste bunuri sufletesci, a și-le preface în sânge, rămâne pentru totdeauna cea dintăiu problemă a elevului. Pentru-că, puterile lui amăsurat scopurilor morale, numai în chipul acesta vor pótă fi puse odată în serviciul societății, din care face parte. Numai așa își va implini cu mulțămire datorințele, lucrând pururea din resputeri intracolo, ca mostenirea părintescă să se păstreze neatinsă, munca străbunilor să se continue din generație în generație ca o pretenție necondiționată la existență.

Educațiunea dar să-i vină într'un ajutor, ca o instituție, ce are să mijlocescă ca elevul să și pótă însuși barem aceea cățime din rodirile muncii sufletesci, ce se pretinde după împrejurări și pe care răzimat să pótă mereu dá înainte. Să destepte într'ensul o intimă stimă față de bunul comun, ce părinții nostri numai prin grea muncă le au agonisit. Să destepte în sfîrșit o temeinică pricepere pentru problemele timpului, ca ajuns odată la vârștă, din intimă convingere cu căldură și energie să participe în nesuințele și activitatea obstescă, în deosebi a conaționalilor sei. Cu un cuvânt să-l ridice, într'un timp relativ scurt, la aceea înălțime intelectuală și religioasă morală, la care s'au ajuns omenimea și în special poporul seu.

E întrebare: cum săvêrșesce educația această muncă?

După opinia obstescă, ce — durere — și adică domină încă societatea, s'ar părea a fi arătată clar și precis spre acest scop. Anume: să se împărtășescă elevului rezultatele muncii sufletesci, la care a ajuns omenimea în decursul vécurilor, pe temeiul cărora să se pótă avêntă la înălțimea amintită.

Altă întrebare se nasce însă, dacă are limba puterea aceea magică, de a turnă vederile și observațiile vorbitorului, în creerul ascultătorului, întocmai ca impresiunile sensuale? Și dacă, preste tot, desteptă ea în ascultător în aceeași energie, simțirile vorbitorului?

Sunt învățatori, cari seduși de atare indoelnică teorie, cred într'un mod naiv în puterea fermecătoare a cuvintelor lor. Și de aceea presupun, că în spiritul elevului nesmintit acele gândiri și simțeminte

va veoi Fernand. Ocașiunea i se prezentă chiar a două ți. Fără a me numi, dize ea, spune dlui Fernand, că o damă voesc să-i vorbescă pentru o causă serioasă și fără multă întârșiere. Tremurândă și îngrijată Ióna așteptă. Ușa se deschise și ea dete un țipet, recunoscend cu greu pe acela, ce era în față ei.

Fernand era galbên și slab, o cicatrice roșie se vedu pe fruntea lui și — o grozăvie! măneca dela palton cădea în jos, mâna stângă îi era retezată. Fără a gândi la ceea ce face, Fernand voi a se retrage, dar Ióna era deja lângă el. Acum înțeleg și dize dēnsa și șirôie de lacrimi curgiau din ochii ei, privind pe scumpul ei logodnic.

— Pentru ce ai venit să me revești, dragă Iónă?

— Ce amintire mi mai păstrăzi acum?

— Aceea al unui om brav, dize ea.

— Gloria costă mult, dize Fernand și n'am voit-o decât pentru tine, blăstăm glonte, care nu m'a omorit pe mine, dar care a sdrobit fericirea mea.

— Inima ta nu mai e a mea, și nu mi-o dai întrégă ca de altă dată?

— Nu dragă, această jertfă nu o voiu primi nici odată, ai vedut bine, am preferit să crești, că ți-am fost recredincios.

— Și eu te iubesc mai mult ca în totdeauna, dize ea aruncându-i se în brațe.

Trei ani la urmă, Fernand dizea unui copilăș frumos și plin de viață: Stringe bine în brațe pe scumpa ta mamă, căci eu nu pot.

M. U.

trebuie să se producă, ce ei cred, că la anină de cuvinte întrebunțate. Dacă ar fi așa în aievea, atunci ar percepe elevul fără cea mai mică înțelegere a propriei sale activități. Atunci nimic n'ar fi mai ușor, decât a învăța și a educa. Ar fi de ajuns dacă învățătorul și-ar perora simplu materialul învățământului ca prin o predare clară să-și exprime cugetele sale proprii și fără multă ostentă în curând se ridică și elevul la gradul său intelectual. În asemenea caz, rezultatele științei, cari dau materialul învățământului, s'ar putea cu multă înlesnire împărtăși, s'ar putea așa dicând turna ca cu toceriul în spiritul elevului. Cu drept cuvânt apoi s'ar putea dice, că elevul numai are nimic de făcut, decât să accepte în mod pasiv tot ce se rostesc de pe buzele învățătorului. Bietul elev n'ar mai socoti nimic în asemenea împrejurări. Centrul, totul ar fi învățătorul. Din norocire însă, nu este așa. Se vorbesc acum în deobste, putem dice, de procesul abercepțiunii. Că elevul nici o intuiție nu face fără ca interiorul său să nu-i facă opoziție; sau că, nimic nu i-se poate împărtăși din nou, fără să fie luat în dreaptă considerare capitalul cunoștințelor deja existente în spiritul elevului. Și în adevăr, un ochiu cât de puțin ager, poate să observe, că decăte-ori elevii primesc ceva spre învățare, de atâtea-ori ei cugetă și simt ceva propriu în sine. De atâtea ori cugetele și simțimentele lor ascunse se învârt ca pe furiș în jurul spuselor învățătorului.

Și din chiar lucrarea această secretă a elevilor, se vede devotamentul, cu care ei urmăresc învățământul adevărat. Precum și din privirea lor vie, din lumina cea veselă ce oglindă fețele lor, decăte ori învățătorul atinge adevărata cordă a inimii lor. Apoi întrebările pline de viață și consimțământul lor plin de bucurie, ce nu arareori isbucnesc din nevinovata lor inimă, manifestată prin expresia: da! așa-i!

Cine a petrecut vre-un asemenea moment binecuvântat: cui i a fost dat să observe vre-o atare clipă de însuflețire în șirul unei întrevederi de copii a ceea ce diferință uriașă e între așomene învățare și într-o simplă percepere pasivă. Acela e pe deplin convins, că cunoștințele nu se pot împărti după plac, ca bună oră nesce obiecte, ci elevul are să și-le agonisească prin prelucrare, prin activitate proprie. Acesta va se însemne a lucra condus de interesul pedagogic, ce astăzi devine a fi bucinat și cu trebă și fără trebă.

Întreg capitalul intelectual, ce educațiunea și învățământul, prin împrumutată lucrare, au să se sădăscă în spiritul elevului numai prin mijlocirea complexului de idei deja existente în spiritul elevului se poate efaptui. Și numai într'atâta, întru cât va isbuti a pune în față lucrurilor nouă multe cugete încorporate, cari aduc lucrul în lumina adevărată, încorporându-l în sinul lor.

Nimeni nu observă, decât cea-ce știe, și nimeni nu acceptă, decât ceea-ce simt sau a esperiat. Întocmai și aci. Ce e absolut nou, pentru care nu se află nici un punct de înădire, rămâne neînțeles, sau superficial cuprins. Ear unde cuvântul învățătorului a isbutit a desteptă până și acele mai ascunse cugete a le elevului, atunci studiază mai cu devotament, fără să rămână pasiv, ci din contră activ până în înțelegere.

Resultă deci ca fapt: că activitatea proprie, are să fie privită de cel mai evident semn al învățării și nu pasivitatea

Prin urmare datoria învățătorului nu e de a transpune în spiritul elevului simple materii din cutare ram al științei ori idei, noțiuni și simțimente, ci să destepite și să agerască acele activități spirituale respective. Intindă și dar' fără preget, mâna sa aranjătoare, în lăuntru cugetelor și simțimentelor ascunse ale elevului, cari constituie „eul“ acestuia și hotărăsc viitorul lui, pe aceste le ridică la lumina conștiinței împrumutând învățământul limpedime, căldură și viață.

Cum? Vom reveni. Dr. V. Bologa.

Vieta și activitatea marelui învățătoriu ecumenic Vasilie.

În restimpul înfloririi literaturii bisericesci la greci, o aparițiune majestetică și impunătoare este cel dintău dintre părinții bisericesci capadocieni, Vasilie cel mare. El s'a născut la an. 329 în Cesarea Capadociei. Tatăl său Vasilie ca retor se bucura de renume, desvoltându-și activitatea sa cea mai însemnată în Neocesarea. Bunica sa Macrina, eleva episcopului Taumaturgul (făcătorul de mătuni) din Neocesarea, era o matronă foarte pioasă; er mătca sa Emelia, nu era mai puțin cucernică și temătoare de Dumnezeu. Și precum tatăl său er un bărbat erudit și religios, astfel el au fost și toți frașii săi, Vasilie și Petru, care deveniră episcopi, de asemenea și Neogratie, carele ca asert a murit de timpuriu, precum și sora sa Macrina.

Maica și buna sa au sădit de timpuriu sentimente religioase în inima fragedă a Vasilie; er elementele culturale științifice le-au primit el dela tatăl său. A cercetat apoi mai multe școle retorice și filosofice, pre cea din Cesarea

Capadociei, din Constantinopolea și din Atena, unde a petrecut 5 ani. Aici a legat el pretenie intimă cu compatriotul său Grigorie, carele încă era așa de însuflețit de amore cătră bșerică și știință, ca și Vasilie. Ambii nu cunoșceau în tot orașul numai două strade, una ce ducea la biserica și ce cealaltă ce conducea la școlă. Tot așa au făcut dēnșii cunoștință și cu Iulian, carele mai târziu ca împărat a primit atributul de apostat. — Părăsind Atena la an. 355 s'a reintors acasă, unde în scurt timp a devenit un retor renumit. După ce s'a botezat în etate aprăpe de 26 de ani de episcopul locului, la sfatul surorii sale a părăsit cariera de retor, și s'a dedicat ascesei, primind și hirotesia de lector. Spre a cunoșce modul de viață a celor mai renumiți asceți, a călătorit cercetând mănăstirile sau locuințele călugărilor, prin Siria, Palestina și Egipt; er întorcându se acasă, s'a stabilit în Pont, unde a întemeiat mai multe mănăstiri pentru monachi, ducend și el însuși o viață singuratică. După mărtea tatălui său atât maica cât și sora sa au îmbrășișat acest mod de viață. În soțurătatea sa elctă Nasianz, conscolariul și amicul său intim din Cesarea și Atena. Aici petreceau ei în rugăciune, ascasă și studiu, ocupându-se cu predicțiunea pelungă s. scrișură cu seriarele lui. Eructul acestui studiu intensiv er o colecțiune a locurilor celor mui alese din opurile lui Origen, intitulată „Filocalia“.

La an. 364 venind Vasilie din singurătatea sa pontică la Cesarea Capadociei, orașul său natal, episcopul Eusebie îl hirotoni întru presbiter, chiar fără convoarea lui prealabilă și îl luă pelangă sine, ca să-i ajute în conducerea episcopiei. Vasilie începe acum o activitate mărță și strălucită ca ascer și predicatoriu de o parte, er de alta ca spăărătoriu ager și infocat al ortodoxiei contra arianismului, patron de împăratul Valens (363—378), precum și de organele și uneltele lui. Mai consacrand încă și averea sa pentru nenumărate scopuri filantropice și binefaceri față de săraci, s'a întemplat preafiresce, că renumele lui a crescut atât de mult, încât prin acesta și a atras ura și gelozia episcopului său. Venind în neînțelegeri sau disarmonie cu el, Vasilie se retrase la singurătatea sa pontică. Dar greutatea timpului îl silii pe episcopul de cerele și a cere de nou ajutorul lui Vasilie, în luptele cele grele, ce erau în ordinea lui. Acum se distinsă așa de tare, încât după mărtea episcopului său la an. 370, a fost el ales și ridicat în scaunul episcopesc din Cesarea, cu care era îmbinată și demnitatea metropolită asupra Capadociei, precum și cea de exarch asupra diecesei Asiei mici răsăritene sau a Pontului.

Vasilie cel mare a pășorit turma diecesei sale dela an. 379—379, murind în ziua primă a lunii Ianuarie an. 379, abia în al 50-lea an al vieții sale, în urma ascesei aspre precum și a ostenelelor și luptelor multe, ce le-a avut. Ca episcop numumai a desvoltat o activitate păstorască foarte zelosă și mărță, la care trebuiesc se amintim și înființarea unui spital grandios, în apropierea Cesarei numit Basilade pentru susținerea căruia spesa tôte venitele sale, trăind el însuși în cea mai mare săracie; ci el era încă și stălpul ortodoxiei, al unității, și păci bisericesci, aporsondend în scutul acesta cu episcopii, cari răsăritului și ai apusul, și opunenduse cu rezoluțiune și perseverență la tôte încercările și amenințările, ce veniau atât din partea prefectului împărătesc Modest, cât și din partea împăratului Valens, carele însuși a venit la Cesarea, în an. 372, pentru ca să-l depună și trimită în esil. Dar acela, carele a trimis în desteritate pe toți ceialți episcopi ortodoci s'a nimit de mărimea și atitudinea acestui, păărătoriu neclătit al dreptei credințe, lăsându-l în pace, în scaunul său episcopesc.

Toți contipuranii, cu excepțiunea neisemnatului număr de contrari și pismuritori ce i-a avut, în sau admirat pe acest bărbat rar, drept aceea scurt după mărtea sa a fost onorat cu epitetul „cel mare“ și cu venerarea de sănt și învățătoriu mare ecumenic (mare dascal al lumii). (Va urmă.)

Avis.

Din considerare la incuragiarea culturai legumăritului, în raionul despărțământului III al Asociațiunii transilvane pentru literatură și cultura poporului român, adunarea generală dela 18/30 Iunie 1889 din comuna Vale a pus la dispozițiunea comitetului suma de 40 fl., din care să se împartă remunerațiunii acelor învățători, căroro le va succede de a înduplecă pe țărancele năstre din acest despărțământ și în special în jurul Sălistei la cultivarea grădinei de legumi.

În executarea acestui conelus provocăm pre toți învățătorii din acest despărțământ, cari au cultivat grădina școlară cu deosebire în ramura legumăritului și prin acesta au dat îndemn țărancelor năstre, ca și ele să cultive legumăritul, să documenteze până Joi la 11/23 Octombrie a. c. în scris la acest comitet, că ei au cultivat grădinile școlare și cu deosebire prin cultivarea legumăritului au dat îndemn țărancelor la cultivarea legumăritului.

Ca document va servi adevărința dela comitetul parochial respectiv, ca scaun școlariu, vidimată de oficiul parochial și de oficiul protopresbiteral.

Din ședința comitetului despărțământului III al Asociațiunii transilvane, ținută în Sibiu la 17/29 Septembrie 1890.

Nicanor Frașez,
director

Mateiu Voilean,
secret.

Varietăți.

* Ziua onomastică a Majestății Sale regelui în biserica Iosif I. s'a sărbătat astăzi în mod solemn în biserica noastră din cetate. La serviciul divin au asistat toți duii membrii din gremiul consistorial aflători în loc, tinerimea seminariului „Andrian“ dimpreună cu corpul profesoral, precum și alți onorațori.

* (Sciri militare). FML. Principele Lobkovicz în Budapesta, er în Cluș e denumit FML. Teodor Galgozy din Cracovia.

— Domnul Dimitrie Goia preot gr. or. a fost denumit capelan militariu în rezervă.

* (Himen.) Dl Augustin Chețian cleric absolut, și d-ra Ana. V. Marcu, își vor sărbăta actul cununii gr. or. în 23 Septembrie a. c. st. v. în biserica din Bobohalma.

— Dl Nicolau Șurian, cleric absolut și d-ra Iuliana Creițar își vor sărbăta actul cununii Duminecă în 23 Septembrie v. în biserica gr. or. din Spring.

— Dl Demetriu Lupu, cleric absolut și d-sora Carolina Stănilă își vor sărbăta actul cununii la 30 Septembrie v. în biserica gr. orient. din Lueriu.

* (Postal.) Direcțiunea postală telegrafică din Sibiu escrie concurs cu termin de trei săptămēni pentru ocuparea postului de magistru postal în Iliia (comit. Hunedóra) împreună cu salariu de 523 fl. Concurenții au a depune cautiune de 200 fl.

* (Foc în Ocna-Sibiului.) Precum comunicasem în Marța trecută a ars erăși în Ocna Sibiului la 17 familii, între cari și preotului nostru Isaia Popa i-a mistuit focul șura, supraedificatele și nutrețul. Mercuri a isbucnit foc în alt loc și a prefă ut în cenușă case, șuri, și bieții omeni, cari s'au strins ceva după potopul înfricoșat de astă-vără, au fost păgubiți acuma cu totul prin incendiu. Paguba e enormă. Comuna Ocna a fost cercetată de foc anul acesta de trei ori. Numărul familiilor, cari au suferit paguba e de 94.

* (Linie ferată.) Mercuri în 19 Septembrie s'a făcut deschiderea solemnă a comunicațiunii pe calea ferată Dees—Zilah.

* (Un deputat insultat.) Scirile din Budapesta comunică, că în 30 Septembrie a fost insultat în public deputat dietal Hannibal din partea neguțătorului Wollman, din cauza unor diferințe de neguțtorie.

* (Ministerul de interne sub pază.) Foile din Budapesta comunică următoarele în această afacere. Contra unui pretore din provincie s'a fost introdus cercetare diciplinară, în urma căreia a fost distituit din oficiu, această sentință a fost întărită de ministerul de interne. În zilele trecute adresă pretorul respectiv o epistolă, în care amenința cu mărte prin glonț atât pe secretariul ministerial Lukács, cât și pe consilierul Iekfalussy. Din această cauză căpitanul suprem al orașului a dispus ca palatul ministeriului de interne să fie pățit.

Mulțamită publică.

Primăria comunală din Rodu, cercul pretorial al Mercurei, își ține de a sa cea mai strictă datorință de a esprima pînă această orocăt în numele său, cât și a esprima 46 familii nenorocite, prin îngrozitorul incendiu întemplat în această comună la 18/30 August, a. c. cea mai ferbinte mulțamită publică domnilor pompieri din comunele învecinate: Poiana, Săliște, Galeș, Tilișca, și Apoldul inferior, precum și patrolelor de gendarmi din Săliște și Mercurea, dând ajutoriu în nenorocosa și comunei năstre, și localisând focul tocmai în cea mai frumoasă și localisând focul năstre era espusă pericolului de a se prefăce în cenușă. Rodu, la 5 Septembrie, 1890 v.

Primăria comunală.

Dan Genie,
primariu

I. Beu,
notariu.

Din Public.

Avis.

Tinerimea română invită prin această tōtă inteligența română din loc, la o petrecere cu joc, mai mult de natură familiară, pe Marți, 7 Octomvrie n. la orele 8, în pavilionul dela „Hermannsgarten“.

Damele sunt rugate a se prezentă în toalete simple și după puțință în port țărănesc.

Sibiu, în 3 Octomvrie, 1890.

Comitetul aranjator.

Posta Redacțiunii.

„Mai multor parochieni din Ruja“. Adresați-ve cu plănșoarea D-voastră la oficiul de răspunde și veți primi satisfacțiunea dorită. Corespondința trimisă nu se poate publică.

Bursa de Viena și Pesta.

Din 1 Octomvrie 1890.

	Viena B.-pesta	
Renta de aur ung. de 6%	101.20	101.10
Renta de aur ung. de 4%	105.80	105.75
Renta de aur austriacă	105.80	105.75
Obligațiuni urbariale tem.-băn. cu sorți	105.80	105.75
Obligațiuni urbariale ung. cu sorți	105.80	105.75
Obligațiuni urbariale tem.-băn.	105.80	105.75
Sorți de stat dela 1860	139.75	140.00
Galbin	6.35	6.35
Napoleon	8.85	8.87

Nr. 360. [469] 1—3
CONCURS.

Pentru întregirea parohiei Buzd cu paroch, se publică al III-lea concurs în termen de 30 zile dela prima publicare.

Tote venitele acestei parohii se ridică peste 400 fl. v. a.

Doritorii de a compete au a-și aștern rugărite instruite conform legii subseminatului.

Mediaș, 12 Septembrie, 1890.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al tractului Mediașului.

Ioan Chendi,
adm. prot.

Nr. 437. [448] 3—3
CONCURS.

Spre ocuparea posturilor de învățători dela școlile din comunele mai jos însemnate din protopresbiteratul Cohalmului, se scrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare.

1. Merchiaș, cu salariu de 170 fl., din cari are fiitorul învățătoriu a-și plăti diurnele la conferințele învățătoresci, sarea trebuincioasă din slatina comunală, dreptul pentru pășunatul vitelor asemenea unei gazde, folosirea pentru legumi a grădinei de pomărit, locuința liberă în edificiul școlii, precum și lemnele necesare de foc în decursul anului. În Dumineci și sâmbători se țină în biserică strana în calitate de cantor.

2. Bogata-olteană, cu salariu anual de 100 fl., dela popor, quartir și lemne de foc.

3. Fântâna, cu salariu anual de 100 fl. dela popor, quartir și lemne de foc.

Cererile concursuale instruite conform legilor în vigoare, se se înainteze subseminatului oficiu în termenul susindicat.

Cohalm, 20 August, 1890.

Oficiul protopopesc gr. orient. al Cohalmului în conțelegere cu comitetele parohiale respective.

Nicolau D. Mircea,
protopop.

Nr. 383. (460) 3—3
CONCURS.

Pentru îndeplinirea posturilor învățătoresci dela școlile gr. or. române din comunele de mai jos din protopresbiteratul Iliei se scrie concurs în termen de 20 zile dela prima publicare.

1. Bacea cu filia Cuieș, cu salariu anual de 140 fl. în bani, quartir în edificiul școlii, folosirea grădinei școlare pentru legumi și lemne de foc.

2. Vorța cu filia Valea-lungă, cu salariu de 193 fl. v. a. quartir în edificiul școlii, folosirea grădinei de legumi și 4 stângini de lemne din care se se încălzească și școlă.

3. Brădățeș, cu un salariu de 200 fl. quartir în edificiul școlii și lemne câte vor fi de lipsă.

Aici învățătorul are se țină și strana în Dumineci și sâmbători.

3. Glodgileșci, cu salariu anual de 218 fl. și quartir în edificiul școlii.

Doritorii de a ocupa vre-unul din aceste stațiuni au a-și aștern suplicile instruite conform legilor în vigoare la subseminatului oficiu protopresbiterat până la termenul susindicat.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al tractului Iliei, în conțelegere cu comitetele parohiale concernente.

Ilia, la 30 August, 1890.

A. Pécuarariu,
protopresbiter.

Nr. 323. (455) 3—3
CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci din comunele mai jos însemnate din protopresbiteratul Ungurașului se scrie prin această concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare

în foia archidieceșană „Telegraful Român” și anunit:

1. Rachiș, cu salariu anual de 200 fl.

2. Hida, cu salariu anual de 90 fl.

3. S. Maria, cu salariu anual de 150 fl.

4. Tămaș, cu salariu anual de 150 fl.

5. Stina, cu salariu anual de 160 fl., având a se instrui pentru acest salariu și copii din filia Ciurnăna.

Informațiuni mai de aproape se pot primi la oficiul protopresbiterat.

Doritorii de a ocupa aceste posturi au a-și substerne cererile concursuale proveđute cu documentele cerute de legile școlare din vigoare în termenul sus indicat la subseminatului oficiu protopresbiterat cu posta ultimă Hidalmás. Oficiul protopresbiterat gr. or. al tractului Ungurașului în conțelegere cu comitetele parohiale.

Fizes Sânpetru, 30 August, 1890.

Pavel Roșca,
adm. protopresb.

Nr. 407. (456) 3—3
CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătoresci vacante din comunele mai jos însemnate în protopresbiteratul Geoagiu II, se scrie concurs cu termen până în 20 Septembrie st. v. a. c.

1. Cerubăcinței cu salariu anual de 150 fl. din repartitiune și lemne pentru foc.

2. Mermezeu-Valeni, cu salariu anual de 150 fl. din repartitiune, quartir și lemne pentru foc.

3. Steuini, cu salariu anual de 80 fl., din repartitiune și lemne pentru foc.

Cei ce vor reflecta aceste posturi au a-și aștern cererile lor, instruite conform legilor din vigoare la subseminatului oficiu, până la termenul sus indicat. În conțelegere cu comitetele parohiale.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al Geoagiului II.

Săcărâmb, 30 August, 1890.

Sabin Piso,
protopresbiter.

Nr. 266. [558] 3—3
CONCURS.

Pentru întregirea posturilor învățătoresci vacante în parohiile mai jos însemnate din protopresbiteratul Bistriței se scrie prin această concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare.

1. Coșna, cu salariu anual de 200 fl. din lada comunală, quartir și lemne de foc.

2. Borgo-Bistrița, cu salariu anual de 200 fl. din fondul școlar și 3 orgii de lemne;

3. Ida-mare, cu salariu anual de 200 fl.; computate victualele și banii dela popor;

4. Blașfalău de sus, cu salariu anual de 150 fl., quartir și lemne de foc;

5. Blașfalău de jos, cu salariu anual de 150 fl., quartir și lemne de foc.

Concurenții au a-și înaintă suplicile instruite conform legilor din vigoare până la termenul sus indicat la Oficiul protopresbiterat gr. or. al tractului Bistriței.

În conțelegere cu comitetele parohiale.

Borgo Bistrița, la 24 August, 1890.

Simeon Monda,
protopresbiter.

Nr. 518. [453] 3—3
CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan lângă neputinciosul paroch din comuna Panic, protopresbiteratul Clușului, care e clasificată de parochia clasa a III-a, prin această se scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Venitele parohiale dau un venit sigur de 400 fl. 90 cr., din cari jumătate le va primi fiitorul capelan.

Specificarea acestor venit se poate vedea la subseminatului oficiu protopresbiterat.

Concurenții au a-și aștern su plicile lor instruite conform legilor în vigoare la subseminatului oficiu protopresbiterat în termenul deschis.

Oficiul protopresbiterat rom. gr. or. în conțelegere cu comitetul parochial.

Cluș, în 21 August, 1890.

Tuliu Roșescu,
adm. prot.

Nr. 403. [452] 3—3
CONCURS.

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Federi, în protopresbiteratul Hațegului, se scrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român.”

Emolumentele statorite în protocolul ședinței comitetului parochial la 12 Aprilie 1890 sunt următoarele:

1. Simbria preoțescă dela 80 fumuri câte un fl. fl. 80.—

2. Celelalte venit precum: Botezuri, cununii, înmormântări, masluri, sântirea apei, venitul umblatului cu crucea în ajunul botezului Domnului, molitvele în zilele postului, și la sâmbători mari, slujirea paștilor și alte venit estraordinare, toate acestea dau un venit de fl. 120.20

La oaltă suma venitor face fl. 200.20

Doritorii de a reflecta la această parochia au a-și aștern petițiunile în termenul șis, — instruite conform prescrișelor „Regulamentului pentru parochii”, la subseminatului.

Oficiul protopresbiterat gr. ort. al tractului Hațegului în conțelegere cu comitetul parochial.

Hațeg, la 24 August, 1890.

Ioan Rațiu,
protopresbiter.

Nr. 338. [454] 3—3
CONCURS.

Pentru întregirea postului învățătoresc din comunele mai jos însemnate, se scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român.”

1. Buceșiu, cu salariu anual de 130 fl., quartir liber și lemne de foc, cât va cere trebuința.

2. Căinel, cu salariu anual de 100 fl., quartir liber și lemne de foc, cât va cere trebuința.

3. Crăciunesci, cu salariu anual de 100 fl., quartir liber și lemne de foc, cât va cere trebuința.

4. Grohot, cu salariu anual de 160 fl., quartir liber și lemne, cât va cere trebuința.

5. Mestecăn, cu salariu anual de 120 fl., quartir liber și lemne, cât va cere trebuința.

6. Pescera, cu salariu anual de 80 fl., quartir liber și lemne, cât va cere trebuința.

7. Potingani, cu salariu anual de 35 fl., și lemne, cât va cere trebuința.

8. Ribișora de jos și de sus, cu salariu anual de 160 fl., quartir liber și lemne, cât va cere trebuința.

9. Tomnatecul de jos și de sus, cu salariu anual de 200 fl., quartir liber și 2 stângini lemne de foc.

10. Trestia, cu salariu de 100 fl., quartir liber și lemne de foc, cât va cere trebuința.

11. Vaca, cu salariu anual de 200 fl., quartir liber și lemne, cât va cere trebuința.

Cei cari vor a reflecta la vre-unul din aceste posturi au a-și aștern cererile instruite în sensul legii, subseminatului oficiu în termenul deschis. Oficiul protopresbiterat gr. or. al Zărandului.

Brad, la 30 August, 1890

Vasiliu Damian,
protopresbiter.

Szám: 4846/1890. polg. (562) 3—3

Hirdetmény.

Az erzsébetvárosi kir. törvényszék ezenel közhírré teszi, hogy Nagy-Selyk község határa általános tagosításának megengedhetősége kérdésében tárgyalási határidőül **1890 évi November hó 20-ik napjának d. előtti 9 órája Nagy-Selyk község házához kitűztetik**, mikorra az összes érdekelték azon figyelmeztetéssel idéztetnek meg, hogy a birtok rendezési utasítás értelmében a meg nem jelenő felek úgy tekintetnek mint a kik a tagosításba beleegyeztek, és hogy a kérés 1-ső példányát ezen kir. törvényszéknél megtekinthetik.

Az erzsébetvárosi kir. törvényszéknek 1890 évi Szeptember hó 13-án tartott üléséből.

Nagy Lajos, Czámpa Domokos
elnök jegyző.

Sz. 6251/890. plg. [468] 1—3

Hirdetmény.

A nagyszzebeni kir. törvényszék közhírré teszi, hogy a szászujfalusi határ általános tagosításának megengedhetősége feletti tárgyalást a nagyszzebeni általános takarékpénztár kérelme folytán elrendelte és ennek határnapjával 1890 évi December hó 1-ső napján d. előtt 9 órára tűzte ki.

Ezen tárgyalásra az említett község összes birtokosai azon megjegyzéssel idéztetnek meg, hogy az arra meg nem jelenő birtokosok úgy fognak tekintetni, mint a kik a tagosításba beleegyeznek.

A nagyszzebeni kir. törvényszék 1890 Szeptember 18-án tartott üléséből.

Sz. 93/890 vjt. [(467) 1—1

Árverési hirdetés.

Alolirt bírósági végrehajtó ezenel közhírré teszi, hogy a szelistei tekintetes kir. járásbírószék 1890 évi 890 polg. sz. a. kelt végzésével ecselői Parau Vaszilie ellen, ottani German Antonie részére 295 frt. és járuléka illetve 195 frt. után 1890 Január 1-től járó 6% kamatai 41 frt 50 kr. eddigi költségek követelés behajtása végett elrendelt kielégítési végrehajtás folytán 1890 évi Junius hó 13-án lefoglalt és 330 frt. 46 kerra becsült s a mely összegben végrehajtást illető s szintén lefoglalt következő activ követelése is befoglaltatnak és pedig:

Albu Moitze 50 kr. Blagu Iuon 2 frt Foca Iuon 2 frt. Foca Toma 84 kr. Onea lui Nicolae Munzat 1 frt. Foca Tóder 1 frt Ivan Iacob 20 frt. Iovu Vaszilie 80 kr. Iovu Iuon 1 frt. 60 kr. Iuon Mures Fica 1 frt. 80 kr. Vaczilie Gabrilla 80 kr. Ivan Vaszilie 17 frt. Iacob Mulesiu biscodi 60 kr. Ana Antone Tesa 1 frt. 90 kr. Szasz Vaszilie Todí 60 kr. Cristea Iacob 40 kr. Otioiu Iuon lui Andrei 1 frt. Cristea Vaszilie 13 frt. 58 kr. Marian Vaszilie lui Iuon 2 frt. Iuon lui Nicolae Fica (mules) 4 frt. Nicolae Mules Fica 1 frt 70 cr. Antonie Nicolae Mules Fica 3 frt. Szamun Gavrilla 3 frt. 20 kr. Moise Ivan 2 frt. Antonie Tesa 1 frt. Fogadar Toma 2 frt. 70 kr. Toma Tesa 40 kr. Gavrilla Antonie 4 frt. 70 kr. Vaszilie Vaszilie Vuleu 20 kr. Vaszilie Fratila 6 frt 30 kr. Iuon Fratila 5 frt. 83 kr. Dregoiu Toma junior 2 frt. 50 kr. Toma Flocea senior 24 kr. Iuon Flocea Dregoiu 46 kr. Iakob Toma Tesa 1 frt. Nicolae Oprea 20 kr. Popovicu Vaszilie 2 frt. Popa Alexea 40 kr. Otioiu Vaszilie 2 frt. Muntean Szavu 52 kr. Iakob lui Onca lui Tesa 1 frt. 44 kr. Munzatu Irotei 1 frt. 04 kr. Gavrilla Iuon Masariu 1 frt. 40 kr. Munzat Mateiu 3 frt. 40 kr. Munzat Toma 4 frt. Iuon Szasz Micu 30 kr. Mirion Iacob 2 frt. 50 kr. Muntean Iuon 1 frt. 20 kr. Vulcutiu Parachiva 2 frt 86 kr. Alexe Lázár 2 frt. 26 kr. Dregoiu Iacob 3 frt. 80 kr. Toader Neta 20 frt. Ioan Metiu Tesa 1 frt. 45 kr. Iuon Hodos 9 frt. Dumitru Tesa 2 frt. Munzat Iacob 1 frt. Munzat Vaszilie 60 kr. Vaszilie Moitze Mulesiu 80 kr. Onea V. Moitze Mulesiu 50 kr. Iacob Luca 2 frt. 21 kr. Iuon Luca Raimer 50 kr. Nicolae Metiu 1 frt. 40 kr. German Iuon 80 kr. Grecu Iuon 2 frt. 70 kr. Szasz Onea Catrini 84 kr. Vasilie Nyagu 90 kr. Parachiva Hader 52 kr. Motioiu Vaszilie 50 kr. Cziganý Vasziile 4 frt. 44 kr. Marie lui Iuon Metiu 65 kr. Otioiu Iacob 2 frt. 70 kr. Vaszilie Focuca 30 kr. és Iuon Vule Bitunál 2 frt. 70 kr. továbbá 1 göje 4 drb malaczal 1 ökor szekér 2 drb üres boros hordó és 3 drb borjuból álló ingóságok, a szelistei tekintetes kir. járásbírószéknek 1890 évi 1098 sz. végzése folytán nyilvános árverés útján eladatnak, minek a helyszínen vagy is végrehajtást szenvedő Parau Vaszilie lakásán leendő eszközökre **1890 évi October hó 8-ik napja délelőtti 9 órája** tűzetik ki, melyhez a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az említett ingóságok késpénzbeli követelések rivételével emez árverésen a végrehajtási eljárás 107 §-a szerint szükség esetében becsárán alol is eladani fognak.

Kelt Szelistye 1890, Szeptember hó 29-én
Butyan Iános
kir. végrehajtó